

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2019/288,**13. veebruar 2019,****millega muudetakse määrusi (EL) nr 1305/2013 ja (EL) nr 1307/2013 aastate 2019 ja 2020 kohta antavate otsetoetuste ja maaelu arengu toetuste teatavate reeglite osas**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 42 ja artikli 43 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

olles konsulteerinud Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteega,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽¹⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1305/2013 ⁽²⁾ on kehtiv õigusraamistik maaelu arengu toetuse jaoks. Selles on sätestatud toetus looduslikust eripärast tingitud piirangutega aladele, mis ole mägialad. Võttes arvesse looduslikust eripärast tingitud piirangutega alade (välja arvatud mägialad) uue piiritlemise tähtsust pikendamist 2019. aastani Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2017/2393 ⁽³⁾ ning lühemat kohanemisaega põllumajandustootjatele, kellel ei ole enam õigust toetusi saada, peaksid järk-järgult vähenevad üleminekutoetused, mida hakatakse andma alles 2019. aastal, olema alguses kuni 80 % programmitöö perioodiks 2014–2020 kindlaks määratud keskmisest toetusest. Toetuse suurus tuleks kindlaks määrata nii, et 2020. aasta lõpptase moodustab poole algtasemest.
- (2) Selleks et aidata liikmesriikidel ja sidusrühmadel õigel ajal ette valmistada tulevast ühist põllumajanduspoliitikat (ÜPP) ning tagada sujuv üleminek järgmisele programmitöö perioodile, tuleks selgitada, et tulevase ÜPP ettevalmistamisega seotud tegevusi on võimalik rahastada komisjoni algatusel tehnilise abi raames.
- (3) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1307/2013 ⁽⁴⁾ on kehtiv õigusraamistik otsetoetuste jaoks. Kui suuremat osa selle sätetest saab kohaldada seni, kuni kõnealune määrus on jõus, siis teistes sätetes viidatakse otseselt kalendriaastatele 2015–2019, mis on hõlmatud mitmeaastase finantsraamistikuga 2014–2020. Mõne muu sätte puhul ei ole nende kohaldamist kaugemale kui aastani 2019 sõnaselgelt ette nähtud. 2018. aasta juunis esitas komisjon ettepaneku uue määruse kohta, millega asendatakse määrus (EL) nr 1307/2013, kuid seda alles alates 1. jaanuarist 2021. Seepärast on asjakohane teha määrusesse (EL) nr 1307/2013 mõned tehnilised kohandused, et seda saaks 2020. kalendriaastal sujuvalt kohaldada.
- (4) Määruse (EL) nr 1307/2013 artiklis 11 sätestatud kohustust vähendada asjaomase kalendriaasta kohta põllumajandustootjale antavate otsetoetuste summat 150 000 eurot ületava summa osast kohaldatakse seni, kuni kõnealune määrus on jõus. Kõnealuses artiklis on sätestatud aga üksnes liikmesriikide kohustus teavitada tehtud otsustest ja vähendamisest tekkivatest hinnangulistest summadest aastatel 2015–2019. Olemasoleva süsteemi jätkumise tagamiseks tuleks sätestada, et liikmesriigid peaksid teavitama ka 2020. aasta kohta tehtud otsustest ja vähendamisest tekkivatest hinnangulistest summadest kõnealusel aastal.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi 31. jaanuari 2019. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 12. veebruari 2019. aasta otsus.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1305/2013 Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1698/2005 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 487).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2017. aasta määrus (EL) 2017/2393, millega muudetakse määruseid (EL) nr 1305/2013 Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta, (EL) nr 1306/2013 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta, (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad, (EL) nr 1308/2013, millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühine turukorraldus, ning (EL) nr 652/2014, millega nähakse ette sätted toiduahela, loomade tervise ja heaolu ning taimetervise ja taimse paljundusmaterjaliga seotud kulude haldamise kohta (ELT L 350, 29.12.2017, lk 15).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 637/2008 ja (EÜ) nr 73/2009 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 608).

- (5) Kahe samba vahelise paindlikkuse puhul on tegemist võimalusega paigutada rahalisi vahendeid ümber otsetoetuste ja maaelu arengu vahel. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 14 alusel võivad liikmesriigid kasutada seda paindlikkust kalendriaastatel 2014–2019. Tagamaks, et liikmesriigid saaksid säilitada oma strateegia, peaks kahe samba vahelist paindlikkust olema võimalik kasutada ka 2020. kalendriaastal, mis vastab eelarveaastale 2021.
- (6) Kui määruse (EL) nr 1307/2013 artiklit 14 muudetakse 2020. kalendriaasta osas, on asjakohane muuta viiteid sellele artiklile, kui tegemist on liikmesriikide kohustusega vähendada või suurendada linearselt kõigi toetusõiguste väärtust iga-aastase riikliku ülemmäära kõikumiste tõttu, mis tulenevad liikmesriikide teavitustest kahe samba vahelise paindlikkuse kohaldamise kohta.
- (7) Määrusi (EL) nr 1305/2013 ja (EL) nr 1307/2013 tuleks seepärast vastavalt muuta.
- (8) Selleks et tagada liikmesriikidele viivitamata vajalik paindlikkus ja maaelu arengu poliitika järjepidev rakendamine programmitöö perioodi 2014–2020 viimastel aastatel, oli asjakohane teha erand kaheksa nädala pikkusest tähtajast, millele on osutatud Euroopa Liidu lepingule, Euroopa Liidu toimimise lepingule ja Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingule lisatud protokolli (nr 1) (Riikide parlamentide rolli kohta Euroopa Liidus) artiklis 4.
- (9) Selleks et tagada liikmesriikidele viivitamata vajalik paindlikkus ja maaelu arengu poliitika järjepidev rakendamine programmitöö perioodi 2014–2020 viimastel aastatel, tuleks käesolevat määrust kohaldada alates 1. märtsist 2019,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EL) nr 1305/2013 muutmine

Määrust (EL) nr 1305/2013 muudetakse järgmiselt.

- 1) Artikli 31 lõikesse 5 lisatakse esimese lõigu järele järgmine lõik:

„Erandina esimesest lõigust, kui järk-järgult vähenevaid toetusi hakatakse andma alles 2019. aastal, peavad need toetused olema alguses kuni 80 % programmitöö perioodi 2014–2020 programmis kindlaks määratud keskmisest toetusest. Toetuse suurus tuleb kindlaks määrata nii, et 2020. aasta lõpptase moodustab poole algtasemest.“

- 2) Artikli 51 lõikesse 1 lisatakse esimese lõigu järele järgmine lõik:

„EAFRD võib rahastada tegevusi, mis on seotud ÜPP rakendamise ettevalmistamisega järgmisel programmitöö perioodil.“

Artikkel 2

Määruse (EL) nr 1307/2013 muutmine

Määrust (EL) nr 1307/2013 muudetakse järgmiselt.

- 1) Artikli 7 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Artiklis 11 osutatud toetuste vähendamisest tekkivad hinnangulised summad, mis kajastavad II lisas sätestatud riikliku ülemmäära (millele lisatakse artikli 58 kohane toetusmaks) ja III lisas sätestatud netoülemmäära vahelist erinevust, tehakse igale liikmesriigile iga kalendriaasta kohta kättesaadavaks Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) rahastatava liidu toetusena.“

- 2) Artikli 11 lõikesse 6 lisatakse järgmine lõik:

„2020. aasta kohta teatavad liikmesriigid komisjonile käesoleva artikli kohaselt tehtud otsustest ja vähendamisest tekkivatest hinnangulistest summadest 31. detsembriks 2019.“

3) Artiklit 14 muudetakse järgmiselt:

a) lõikesse 1 lisatakse järgmine lõik:

„31. detsembriks 2019 võivad liikmesriigid otsustada, et nad kasutavad EAFRDst rahastatavat lisatoetust eelarveaastal 2021 kuni 15 % oma iga-aastasest riiklikust ülemmäärast kalendriaastaks 2020, mis on sätestatud käesoleva määruse II lisas. Selle tulemusel ei saa vastavat summat kasutada enam otsetoetuste andmiseks. Sellest otsusest teatatakse komisjonile 31. detsembriks 2019 ja selles sätestatakse valitud protsendimäär.“;

b) lõikesse 2 lisatakse järgmine lõik:

„31. detsembriks 2019 võivad liikmesriigid otsustada kasutada otsetoetusteks kuni 15 % või Bulgaaria, Eesti, Hispaania, Läti, Leedu, Poola, Portugali, Rumeenia, Slovakkia, Soome ja Rootsi puhul kuni 25 % summast, mis on eraldatud EAFRDst 2021. eelarveaastal rahastatud toetuseks liidu õigusaktidega, mis võetakse vastu nõukogu poolt ELi toimimise lepingu artikli 312 lõike 2 kohaselt vastu võetava asjaomase määruse alusel. Selle tulemusel ei saa vastavat summat enam kasutada EAFRDst rahastatud toetuse jaoks. Sellest otsusest teatatakse komisjonile 31. detsembriks 2019 ja selles sätestatakse valitud protsendimäär.“

4) Artikli 22 lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Kui komisjoni poolt käesoleva artikli lõike 1 kohaselt iga liikmesriigi kohta kehtestatud ülemmäär on eelneva aasta ülemmäärast erinev tulenevalt otsustest, mille kõnealune liikmesriik võttis vastu vastavalt käesoleva artikli lõikele 3, artikli 14 lõikele 1 või 2, artikli 42 lõikele 1, artikli 49 lõike 1 teisele lõigule, artikli 51 lõike 1 teisele lõigule või artiklile 53, vähendab või suurendab kõnealune liikmesriik linearselt kõigi toetusõiguste väärtust, et tagada vastavus käesoleva artikli lõikele 4.“

Artikkel 3

Jõustumine ja kohaldamine

Käesolev määrus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. märtsist 2019.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 13. veebruar 2019

Euroopa Parlamendi nimel

president

A. TAJANI

Nõukogu nimel

eesistuja

G. CIAMBA
